

Een nieuw begin

De waarom-vraag die oprispte toen de hockeyer in het bijzijn van zijn whiskyvrienden 'Het grote diëtistenlied' playbackte, werd naargelang het bacchanaal vorderde, beantwoord toen een van de luchtgitaarspelers – een ongenode yuppie met worstvingers – geen gevoelige snaar meer kon raken.

Het was hét moment waarop de leider van het jeu-de-bouleskwintet het minutieus gepoleerde wijnglas van de corpulente éminence grise omstootte en deze niet meer bij machte was het kristallen kleinood van de vinylvloer te grissen, onderwijl prevelend: "Nooit ofte nimmer zal ik meer een bordeauxkje inschenken." Het moge duidelijk zijn: de hockeyende corpsbal, de innemende innemers, de tot dan toe louter tête-à-tête konkelfoezende sportlui én de langgerokte pastor vonden hun overgewicht niet langer relaxed en gingen zich wijden aan het montignaccen.

Voorheen hadden de eega's van dit illustere gezelschap, behoudens het gewijde orthodox-protestantse drankorgel, zich beziggehouden met het sonjabakkeren, dat veel rozengeur en maneschijn beloofde, maar zich fel kantte tegen het concurrerende sherrydieet, dat dagelijks een cakeje met rum toestond. "Die sherry's zijn een aardje naar zijn vaartje", proestte de grijsaard en keek daarbij in de richting van de luitspeler die even tevoren enigszins tipsy een onemanshow had weggegeven die zelfs gitaarvirtuoos McCartney geliket zou hebben op Facebook.

De rechttoe rechtaan McDonald's-liefhebber rechtte zijn rug, spuwde in zijn klauwen, dirigeerde met handen als kolenschoppen het zootje ongeregeld naar het souterrain en maande eenieder in één keer tot stilzwijgen. De als gulzigaard bekendstaande musicus gaf de goegemeente met zijn zoetgevooisde basstem een wake-upcall en vertrouwde elkeen toe dat wanneer je afvalaspiraties hebt, de slowcooker een echt hebedding is. "Zelfs van de jezuiten is bekend dat zij altijd met hun gewicht hebben gejojood", gaf de vadsige liefhebber van de Bijbel aan en moest stilaan bekennen dat de gnocchi, spaghetti en flink besuikerde cappuccino's naar de eeuwige jachtvelden gebonjourd konden worden.

Alle aanwezigen, de enige vrouw in het gezelschap inclus, een frêle freule die plompverloren uit de vertellingen van Duizend-en-een-nacht leek te zijn gewandeld, gaven aan de sterkedrank alsook de door Pavarotti aanbeden Italiaanse deegwaren naar de voedselbank te zullen brengen.

Ten langen leste proostten zij gebroederlijk ter afsluiting van het drankgelag en gaf de lijzige lanterfantende kakker te kennen toch wel zin te hebben om gezamenlijk te gaan chinezen, wat een driewerf hoera opleverde en leidde tot een nieuw a-capellalied: 'Een nieuw begin'!